

DEBRECENI BOGLÁRKA

Egyazon szavak

Egyazon szavak,
egyező mozdulatok.
Távolodunk,
kapaszkodunk mégis.
Mindenki mindenkibe,
mindenki mindenkitől.
Test a testbe,
lélek a lélektől.
Hiába.
Mert a remény
útközben elveszett valahol.

Nem az a hely

A változásban az állandó te vagy.
Én pedig a visszavonhatatlan
konzisztens vagyok.
De nem tudok
megküzdeni a lelkiismeretteddel,
így nincs tovább.
Együtt üvöltök majd gyermekeddel,
amikor világra jön, és ráébred,
a valóság nem *az* a hely...

Kijárat

Csak szavakkal búcsúztunk.
Se testtel, se lélekkel.
Elengedhetetlen voltál,
minden értelemben,
mint a búcsú, szükségszerű.
Azóta várunk.
Alázattal behódolva az elmúlásnak.
S miközben várakozunk,
eltelik az élet.
Nélkülünk.
És nélküle,
aki elengedhetetlen,
szükségszerű.
S miközben az enyézzetté válunk,
egymástól
még szavakkal sem búcsúznak.